

Witblauwe dikbillen melken. Voor Guido Corswarem en Colette Smeysters uit het Limburgse Heers is het alledaagse koek. Een zo hoog mogelijk economisch rendement luidt hun doel. Naast de hoeveelheid melk en de massa vlees staat vruchtbaarheid voorop.

Guido Corswarem: 'Een stier fokt niet overall gelijk'

Bijzonder, het woord past perfect bij de aanblik van de ligboxenstal bij Guido Corswarem (45) en Colette Smeysters (43) uit het Limburgse Heers. Amper zeven traditionele zwartbonten bevolken de melkveestal. In de rest van de boxen huist een 55-tal ruim bespiede, lijvige witblauwen. De veestapel produceert 225.000 kilogram melkquotum. 'Waarom zou ik ze niet melken?', klinkt bij Corswarem een bijna retorische vraag. 'Die mest produceren ze toch en eten moeten ze ook. Anders lopen de witblauwen er alleen voor dat ene kalf op jaarbasis. Met de huidige melkprijzen is dat melken mooi meegenomen.'

Kritisch op prijskampen

Met Guido Corswarem is de vierde generatie van de familie Corswarem op het bedrijf in Heers actief. De geschiedenis

Rechts de hoogdrachtige stalfavoriet Kartouche de Heers (v. Frérot) geflankeerd door haar Danseurdochter

loopt terug tot eind negentiende eeuw. In 1899 is in Heers gestart, precies honderd jaar later haalde de huidige eigenaar het nationaal kampioenschap bij de stieren binnen met Frérot de Heers, een zoon van Carillon de Somme. Samen met Agitateur de Somme groeide Carillon uit tot de meest geliefde fokstieren van Guido Corswarem. 'Beide gaven erg goede moederdieren. Nakomelingen bleven lopen, zo hielpen de stieren de veestapel door de jaren heen opbouwen.'

Acht jaar na de zege van Frérot is de liefde voor fokveeshows flink getemperd. Guido Corswarem noemt meerdere redenen.

Onder meer de factor tijdsgebrek en het vermijden van sanitaire risico's komen ter sprake. 'Arbeidstechnisch zijn prijskampen amper haalbaar. Met het melken heb ik sowieso al meer werk dan met alleen vleesvee.'

De witblauwfokker gaat nog een stapje verder en kijkt ook kritisch naar de manier waarop tegenwoordig met prijskampvee wordt omgegaan. 'Vroeger werd vee juist voor de prijskamp uit de wei gehaald, gewassen, wat geschoren en dat was het. Tegenwoordig gaat aan een prijskamp drie tot vier maanden voorberei-

ding vooraf. Je kunt je de vraag stellen of dat nog economisch verantwoord is. Neem nu vrouwelijk vee: de ruime conditie weegt vaak door op de vruchtbaarheid. Wat hou je dan aan het eind van de rit nog over?'

Met die visie in het achterhoofd haalt Guido Corswarem voor fokveedagen vooral mannelijke dieren uit de stal. 'Daar is het verhaal nog economisch te verantwoorden, bij vrouwelijk vee niet. Per slot van rekening ga ik naar de prijskampen voor mezelf.'

Levende kalveren

Voor de ruwvoerteelt beschikt het bedrijf over bijna 62 hectare. Daarvan is elf hectare suikerbieten, 24 hectare gaat op aan maisteelt en 25 hectare aan grasland. Op twee maanden na – als de grasgroei piekt – krijgen de koeien op de weide nog extra ruwvoer. 'Zeker bij drachtige vaarzen is bijvoeren noodzakelijk. Met enkel gras komt drachtig vee aan het eind van het

weideseizoen te mager op stal te staan. Dat is behalve voor de melkgift ook voor de vruchtbaarheid nadelig.'

De klemtoon in de fokkerij ligt op een zo hoog mogelijk economisch rendement. 'Het eerste streefdoel is een levend geboren kalf zonder afwijkingen.' Guido Corswarem is vastberaden over dat punt. 'Als daar iets misgaat, dan is het al een nuloperatie. Levende kalveren zijn noodzakelijk om economisch te produceren.'

Vervolgens houdt hij de kenmerken hoogtemaat en gewicht nauwlettend in de gaten. 'De prijs per kilo voor super beveleesd en wat minder beveleesd ligt onvoldoende ver uit elkaar om puur voor het vlees te gaan. Per slot van rekening gaan ze allemaal naar het slachthuis, of ze nu veel of weinig kilo's hebben. Geef mij dan toch liefst die met voldoende maat en veel kilo's.'

Het reusachtige bedrijfsbegeleidingsbord in de afkalfstal vermeldt veelal drachten van Graphite en Occupant. De jongere

Valli en Offusqué of zelfs een paar oudgediende fokstieren uit gerenommeerde fokstallen prijken hier en daar achter de koeiennamen. 'Ik heb momenteel wel vijftig drachten van Occupant', drukt Guido Corswarem zijn vertrouwen uit in de Calimerozoon. 'Bij jongere stieren zonder cijfers gebruik ik vaak eerst een vijftal rietjes om te kijken hoe dat werkt op mijn eigen vee. Een stier fokt immers niet overall gelijk. Stieren waarvan al wat foktechnische resultaten bekend zijn, durf ik sneller ruim te gebruiken. Maar als je allerlei stieren door elkaar begint te gebruiken, dan weet je op langere termijn niet meer welke bloedlijnen je allemaal in de stal hebt.'

Amper 1,3 inseminaties

In het kader van zo hoog mogelijke economische resultaten staat de vruchtbaarheid van de veestapel hoog op de agenda. Per dracht komen er amper 1,3 inseminaties aan te pas, bij meer dan 97 procent kunstmatige inseminatie. Om het vruchtbaarheidsmanagement te bewerkstelligen hanteert Guido Corswarem een strikt regime. 'Twee tot tweeënhalve maand na het kalven worden de koeien opnieuw geïnsemineerd en een maand tot anderhalve maand later laat ik ze al scannen op dracht.'

De koeien melken biedt op dat punt voordelen. 'Door het melken heb ik alle koeien in het begin van hun lactatie twee keer per dag in handen. Dat is een groot voordeel voor tochtdetectie.' Het lage inseminatiegetal is ook mogelijk gemaakt door een strenge selectie bij de vaarzen. Guido Corswarem: 'Vanaf meer dan twee inseminaties gaan vaarzen er zonder pardon uit. Wil je economisch fokken, dan moeten dieren op tijd drachtig zijn. Een goede vruchtbaarheid is de basis van de fokkerij.'

Door de melkactiviteiten kalven de koeien gemiddeld drie keer. Stalfavoriet Kartouche (v. Frérot) kalft binnenkort voor de zesde maal. 'De melk telt hier evenveel mee, dus kan ik mijn zoogkoeien gemiddeld meer laten kalven dan een traditioneel vleesveebedrijf. Oudere koeien geven bovendien meer melk, dat is een bijkomend voordeel.' Door het tragere verloop in de veestapel is Guido Corswarem tot zijn spijt af en toe genoodzaakt vaarzen te verkopen. 'Ik geef het jonge vee het liefste zelf een kans.'

Annelies Debergh

Vlees é n melk

Witblauwfokker Guido Corswarem: 'Waarom zou ik ze niet melken'

